

Federaal Migratiecentrum

Belg worden

**Procedures
om de nationaliteit
te verwerven**

Editie juni 2026
Uitgebreide versie

Inhoudstafel

Inleiding	5
1. Wie kan Belg worden?	6
1.1. Toekenning van de Belgische nationaliteit aan minderjarigen (jonger dan 18 jaar)	6
1.1.1. Kinderen geboren in België	7
1.1.2. Kinderen geboren in het buitenland	8
1.2. Verkrijging van de Belgische nationaliteit door meerderjarigen (vanaf 18 jaar)	9
1.2.1. Verkrijging van de nationaliteit door verklaring	9
1.2.2. Verkrijging door naturalisatie	11
2. Voorwaarden voor het verkrijgen van de Belgische nationaliteit	12
2.1. Wettelijk verblijf	12
2.1.1. Verblijfsrecht op het moment van het indienen van de aanvraag	12
2.1.2. Verblijfsrecht in de periode voorafgaand aan de aanvraag	12
2.1.3. Hoofdverblijfplaats	15
2.1.4. Ononderbroken verblijf	15
2.2. Maatschappelijke integratie	16
2.2.1. Nationaliteitsverklaring op basis van tewerkstelling in België	16
2.2.2. Nationaliteitsverklaring op basis van een huwelijk met een Belgische onderdaan of als ouder van een minderjarig Belgisch kind	17
2.3. Kennis van een landstaal	18
2.4. Economische participatie	19
2.5. Invaliditeit, handicap en pensioengerechtigde leeftijd	21
2.5.1. Invaliditeit	21
2.5.2. Handicap	21
2.5.3. Pensioengerechtigde leeftijd	22
2.6. Deelname aan het leven van de onthaalgemeenschap	22
2.7. Gewichtige feiten eigen aan de persoon	22

3. Hoe een aanvraag voor de Belgische nationaliteit indienen?	24
3.1. Minderjarigen	24
3.1.1. Minderjarigen die geboren worden in België en die staatloos zijn (art. 10, §2 WBN)	24
3.1.2. Het afleggen van een verklaring binnen de vijf jaar na de geboorte of adoptie (art. 8, §1, 2° b) en art. 9, §1, 2° b) WBN)	25
3.1.3. Het afleggen van een verklaring voor het kind twaalf jaar wordt (art. 11bis WBN)	25
3.2. Het afleggen van een nationaliteitsverklaring door meerderjarigen	26
3.2.1. Hoeveel kost de procedure?	26
3.2.2. Waar moet de verzoeker zijn aanvraag indienen?	26
3.2.3. Welke documenten moeten er worden voorgelegd?	26
3.2.4. Opschorting van de procedure bij probleem met naam, voornaam of geboortedatum	28
3.2.5. Ontvankelijkheid van de aanvraag	28
3.2.6. Onderzoek van de aanvraag	29
3.3. Naturalisatieprocedure	30
3.3.1. Hoeveel kost de procedure?	30
3.3.2. Waar moet de verzoeker zijn aanvraag indienen?	31
3.3.3. Welke documenten moeten er worden voorgelegd?	31
3.3.4. Opschorting van de procedure bij probleem met naam en voornaam	32
3.3.5. Ontvankelijkheid van de aanvraag	32
3.3.6. Onderzoek van de aanvraag	33
3.3.7. Rechtsmiddelen	33

Inleiding

Myria, het Federaal Migratiecentrum, is een onafhankelijke openbare instelling die als wettelijke opdrachten heeft om te waken over de grondrechten van vreemdelingen, migratiestromen naar België te analyseren en de strijd tegen mensenhandel en -smokkel te stimuleren. Myria is ook de onafhankelijk nationaal rapporteur mensenhandel.

Myria heeft deze brochure opgevat als een eenvoudig, volledig en pedagogisch hulpmiddel voor de betrokkenen en hun adviseurs. In de brochure wordt er uitgelegd welke mogelijkheden bestaan om de Belgische nationaliteit te verkrijgen en hoe de procedure verloopt.

De brochure bestaat uit drie delen.

In het eerste deel worden de uiteenlopende mogelijkheden overlopen om de Belgische nationaliteit te verkrijgen. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen kinderen (jonger dan 18 jaar) en volwassenen (vanaf 18 jaar). De bedoeling is om snel te kunnen begrijpen of men al dan niet in aan-

merking kan komen voor de Belgische nationaliteit.

Deel twee gaat dieper in op de verschillende voorwaarden voor het verwerven van de Belgische nationaliteit en bespreekt enkele bijzondere gevallen.

Het laatste deel schetst het verloop van de verschillende procedures om de nationaliteit te verkrijgen.

Deze brochure bevat basisinformatie over het verkrijgen van de Belgische nationaliteit, maar vervangt in geen geval een individueel advies. Bij vragen verdient het altijd aanbeveling om gespecialiseerd juridisch advies in te winnen.

De brochure gaat bovendien alleen in op alles wat het verkrijgen van de Belgische nationaliteit betreft. Het verlies van de nationaliteit en andere vragen uit het (internationaal) privaatrecht worden hier niet behandeld.

De tekst werd bijgewerkt tot april 2026.

1. Wie kan Belg worden?

In dit onderdeel zijn meerdere schema's opgenomen die op eenvoudige wijze proberen duidelijk te maken welke mogelijkheden bestaan om de Belgische nationaliteit te verwerven. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen minderjarigen en meerderjarigen.

1.1. Toekenning van de Belgische nationaliteit aan minderjarigen (jonger dan 18 jaar)

Voor minderjarigen verschillen de regels naargelang men geboren is in België of in het buitenland. Bovendien zijn ook de nationaliteit en de geboorteplaats van de ouder(s) relevant. Voor de toepassing van dit onderdeel worden biologische ouders en adoptieouders gelijkgesteld. De situatie van kinderen die ontvoegd worden voor ze de leeftijd van 18 jaar bereiken wordt in deze brochure niet besproken.

In alle andere situaties dan diegene die hieronder worden opgelijst is het onmogelijk om de Belgische nationaliteit te verwerven als minderjarige. In die gevallen moet het kind wachten tot de meerderjarigheid om vervolgens in eigen hoedanigheid een nationaliteitsverklaring af te leggen. Daarbij moet men dan ook aan de voorwaarden voldoen die gelden voor volwassenen, al zijn er wel soepelere voorwaarden voor personen die geboren zijn in België en hun hele leven in België hebben gewoond (zie punt 1.2.1).

1.1.1. Kinderen geboren in België

(Een van) de ouders hebben/krijgen de Belgische nationaliteit of zijn onbekend:

**De ouders zijn onbekend
(vondelingen)**

(art. 10, §2 WBN)

automatische toekenning van de Belgische nationaliteit als

→ het pasgeboren kind wordt gevonden in België

**Een van de ouders is Belg op
het moment van de geboorte
of de adoptie van het kind**

(art. 8, §1, 1° en art. 9, §1, 1° WBN)

**automatische toekenning
van de Belgische nationaliteit**

**Eén ouder wordt Belg na
de geboorte van het kind**

(art. 12 WBN)

toekenning van de Belgische nationaliteit als

→ het kind de hoofdverblijfplaats in België heeft, **en**
→ de ouder die Belg wordt het ouderlijk gezag uitoefent
over het kind

De ouders hebben niet de Belgische nationaliteit:

**Een van de ouders
is zelf geboren in
België (art. 11 WBN)**

toekenning van de Belgische nationaliteit als

→ de ouder tijdens ten minste vijf van de tien jaar voorafgaand aan
de geboorte of adoptie de hoofdverblijfplaats in België had

**De ouders zijn
zelf niet geboren
in België**

(art. 11bis WBN)

**toekenning van de Belgische nationaliteit mits er een verklaring
wordt afgelegd door de beide ouders vóór het kind 12 jaar wordt
als**

→ de ouders tijdens de tien jaar voorafgaand aan de verklaring
hun hoofdverblijfplaats in België hebben gevestigd, **en**
→ minstens een van hen een onbeperkt wettelijk verblijf heeft in
België op het ogenblik van het afleggen van de verklaring, **en**
→ het kind sinds de geboorte de hoofdverblijfplaats in België heeft

**Het kind heeft
geen nationaliteit
(is staatloos)**

(art. 10 WBN)

toekenning van de Belgische nationaliteit als

→ het kind ook geen andere nationaliteit kan verkrijgen via
de diplomatieke of consulaire overheden van het land van
herkomst van (een van) de ouders

1.1.2. Kinderen geboren in het buitenland

1.2. Verkrijging van de Belgische nationaliteit door meerderjarigen (vanaf 18 jaar)

Volwassenen kunnen de Belgische nationaliteit verkrijgen door het afleggen van een verklaring of door de procedure van naturalisatie. Het afleggen van een verklaring wordt veruit het meest gebruikt om de nationaliteit te verwerven. De reden daarvoor is dat het afleggen van een nationaliteitsverklaring een recht is: als men aan de voorwaarden voldoet, zal men in principe de Belgische nationaliteit verwerven. Er is een duidelijke procedure met afgebakende termijnen, en er is een mogelijkheid om beroep aan te tekenen bij een rechtbank als de nationaliteit wordt geweigerd.

De naturalisatieprocedure is daarentegen een gunst: de Kamer van volksvertegenwoordigers beslist autonoom of iemand al dan niet de Belgische nationaliteit mag verwerven. Er zijn geen duidelijk afgelijnde voorwaarden, de procedure heeft erg lange behandelingstermijnen (op het moment van schrijven lopen deze op tot twee jaar), en het is onmogelijk om beroep aan te tekenen bij een rechtbank als de naturalisatie wordt geweigerd.

Om deze redenen is de naturalisatieprocedure veeleer uitzonderlijk geworden en kiest de overgrote meerderheid van de volwassenen voor het afleggen van een verklaring.

1.2.1. Verkrijging van de nationaliteit door verklaring

Er zijn meerdere aanknopingspunten om de Belgische nationaliteit te kunnen verwerven als meerderjarige. Het gaat onder meer om nauwe familiale banden met Belgische onderdanen of een economische activiteit in België. De voorwaarden voor het verkrijgen van de nationaliteit verschillen naargelang de wettelijke basis waarop de nationaliteit wordt aangevraagd. Het is dan ook belangrijk om de juiste categorie te kiezen.

Alleen als men aan de onderstaande voorwaarden voldoet, kan men in aanmerking komen voor de Belgische nationaliteit. In alle andere gevallen zal de Belgische nationaliteit worden geweigerd.

Men is in België geboren en verblijft er wettelijk sinds de geboorte (art. 12bis, §1, 1° WBN)

Geen bijkomende voorwaarden

Men heeft al minstens vijf jaar een ononderbroken wettelijk verblijf en de hoofdverblijfplaats in België en

OFWEL

heeft gewerkt in België. Men bewijst:

- zijn kennis van een van de landstalen
 - **en** zijn maatschappelijke integratie
 - **en** zijn economische participatie
- (art. 12bis, §1, 2° WBN)

OFWEL

kan geen economische activiteit uitoefenen door:

- **of** een handicap
 - **of** invaliditeit
- (art. 12bis, §1, 4° WBN)

OFWEL

heeft de pensioenleeftijd bereikt

(art. 12bis, §1, 4° WBN)

OFWEL

is ouder van een minderjarig Belgisch kind. Men bewijst:

- zijn kennis van een van de landstalen
 - **en** zijn maatschappelijke integratie
- (art. 12bis, §1, 3° WBN)

OFWEL

is gehuwd met een Belgische onderdaan, met wie men al minstens drie jaar in België samenwoont. Men bewijst:

- zijn kennis van een van de landstalen
 - **en** zijn maatschappelijke integratie
- (art. 12bis, §1, 3° WBN)

Men heeft al minstens tien jaar een ononderbroken wettelijk verblijf en de hoofdverblijfplaats in België en

bewijst:

- zijn kennis van een van de landstalen
 - **en** zijn deelname aan het leven van de onthaalgemeenschap
- (art. 12bis, §1, 5° WBN)

1.2.2. Verkrijging door naturalisatie

De naturalisatieprocedure staat maar open voor twee categorieën van personen. Door de familierechtbank erkende staatlozen kunnen na twee jaar wettig verblijf de naturalisatie vragen. Daarnaast kunnen alleen personen die het bewijs leveren van “uitzonderlijke verdiensten” voor België worden genaturaliseerd.

De vreemdeling heeft het bewijs geleverd of kan het bewijs leveren van uitzonderlijke verdiensten voor België op wetenschappelijk, sportief of sociocultureel vlak en kan geen nationaliteitsverklaring afleggen.

Verkrijging door naturalisatie
(zie pt. 4.2): art. 19, §1 WBN

De vreemdeling is erkend staatloos en heeft al meer dan 2 jaar een wettelijk verblijf (pt. 3.1.1).

Verkrijging door naturalisatie
(zie pt. 4.2): art. 19, §2 WBN

2. Voorwaarden voor het verkrijgen van de Belgische nationaliteit

In dit onderdeel wordt er nadere toelichting gegeven bij bepaalde voorwaarden om de Belgische nationaliteit te verkrijgen. Raadpleeg de schema's in deel één om te weten welke voorwaarden van toepassing zijn voor een welbepaalde aanvraag.

2.1. Wettelijk verblijf

De voorwaarde van “wettelijk verblijf” houdt in dat men een geldig verblijfsrecht moet hebben in België. Deze voorwaarde omvat twee elementen: enerzijds moet men tijdens een bepaalde periode vóór de aanvraag altijd een verblijfsrecht hebben gehad; anderzijds moet men op het moment van het indienen van de aanvraag een verblijfsrecht van onbeperkte duur hebben.

2.1.1. Verblijfsrecht op het moment van het indienen van de aanvraag

Op het moment van de aanvraag moet de verzoeker toegelaten zijn voor een verblijf van onbeperkte duur. Hij moet dus houder zijn van één van de volgende elektronische verblijfskaarten:

- B-kaart
- EU-kaart (vroeger E-kaart)
- EU+kaart (vroeger E+kaart)
- F-kaart
- F+kaart
- K-kaart (vroeger C-kaart)
- L-kaart (vroeger D-kaart)
- M-kaart, met of zonder vermelding “duurzaam verblijf”

2.1.2. Verblijfsrecht in de periode voorafgaand aan de aanvraag

De verzoeker moet tijdens een bepaalde periode wettig in België hebben verbleven vooraleer hij de nationaliteit kan vragen. De vereiste duur van de periode is afhankelijk van de gekozen procedure. In de meeste gevallen voor volwassenen gaat het om een wettelijk verblijf van vijf jaar, maar dat kan ook tien jaar zijn of sinds de geboorte. Als algemene regel geldt dat het wettelijk verblijf pas begint te tellen vanaf het moment dat men de eerste elektronische verblijfskaart heeft ontvangen. Dit verblijfsrecht kan zowel van beperkte als van onbeperkte duur zijn.

De verzoeker moet dus altijd een van de volgende elektronische verblijfskaarten hebben gehad in de volledige vereiste periode voorafgaand aan de aanvraag:

- ➔ A-kaart
- ➔ B-kaart
- ➔ EU-kaart (vroeger E-kaart)
- ➔ EU+kaart (vroeger E+kaart)
- ➔ F-kaart
- ➔ F+kaart
- ➔ H-kaart
- ➔ K-kaart (vroeger C-kaart)
- ➔ L-kaart (vroeger D-kaart)
- ➔ M-kaart, met of zonder vermelding “duurzaam verblijf”

In sommige gevallen zal het toch mogelijk zijn om een ander, tijdelijk verblijfsrecht in aanmerking te nemen voor de berekening van het wettelijk verblijf.

Ten eerste wordt de bijlage 15 meegeteld in drie gevallen:

- ➔ Wanneer het verblijfsrecht is toegekend, maar de gemeente nog niet onmiddellijk kan inschrijven in de bevolkingsregisters, of de elektronische vreemdelingenkaart nog niet onmiddellijk kan afgeven;

- ➔ Wanneer een verlenging van het verblijfsrecht werd aangevraagd, maar de huidige elektronische verblijfskaart vervalt vooraleer er een beslissing werd genomen over de verlenging;
- ➔ Wanneer een aanvraag tot vestiging (K-kaart) of langdurig ingezetene (L-kaart) werd ingediend waarover er nog geen beslissing werd genomen, en de huidige elektronische verblijfskaart vervalt.

Ten tweede kunnen sommige categorieën van personen ook de periode van de aanvraag van het verblijfsrecht meetellen voor de berekening van hun wettelijk verblijf:

- ➔ Voor **Unieburgers** wordt ook de periode onder een bijlage 19 in aanmerking genomen.
- ➔ **Familieleden van Unieburgers (niet van Belgen!) die zelf geen burgers van de Unie zijn** kunnen hun wettelijk verblijf ook bewijzen aan de hand van hun bijlage 19ter en attest van immatriculatie.

→ **Begunstigden van het terugtrekkingsakkoord tussen de Europese Unie en het Verenigd Koninkrijk** kunnen de periode gedekt door een bijlage 56 meetellen.

→ Voor **in België erkende vluchtelingen (niet: subsidiair beschermden!)** geldt dat hun verblijf onder bijlage 25 of 26 en attest van immatriculatie eveneens meetelt voor de berekening van het wettelijk verblijf. Dat geldt ook voor een bijlage 25quinquies of 26quinquies. Deze documenten worden wel alleen maar in aanmerking genomen als het verzoek tot internationale bescherming effectief heeft geleid tot een erkenning als vluchteling. Als men bijvoorbeeld pas erkend werd als vluchteling bij een tweede verzoek om internationale bescherming, zal alleen de periode onder bijlage 26quinquies of attest van immatriculatie van dit tweede verzoek meetellen.

→ De periode van de aanvraag van het verblijfsrecht kan in sommige gevallen ook meetellen wanneer men **wisselt van verblijfssta-**

tus en wanneer het oude verblijfsrecht vervalt terwijl er nog geen beslissing werd genomen over het nieuwe verblijfsrecht. Dat is bijvoorbeeld het geval wanneer men een verblijfsrecht heeft op basis van gezinshereniging maar moet veranderen van een A-kaart naar een F-kaart omdat de referentiepersoon de Belgische nationaliteit verkrijgt. Als de A-kaart vervalt vooraleer er een beslissing wordt genomen over de F-kaart zal de periode onder bijlage 19ter en attest van immatriculatie toch meetellen voor de berekening van het wettelijk verblijf.

OPGELET!

Dit zal alleen het geval zijn wanneer de aanvraag voor het nieuwe verblijfsrecht effectief leidt tot een positieve beslissing. Als in het bovenstaande voorbeeld de aanvraag van de F-kaart eerst wordt geweigerd en pas na een tweede aanvraag wordt toegestaan, zal de periode tijdens de aanvraag niet langer meetellen en begint de berekening van het wettelijk verblijf opnieuw van nul.

Daarnaast is het belangrijk dat de volledige periode van de aanvraag altijd wordt gedekt door een wettelijk verblijf. Een regularisatieaanvraag op grond van artikel 9bis van de verblijfswetgeving geeft bijvoorbeeld geen recht op (tijdelijk) verblijf tijdens de periode van de aanvraag, waardoor de bovenstaande uitzondering niet van toepassing zal zijn.

.....

2.1.3. Hoofdverblijfplaats

Het wettelijk verblijf hangt samen met de **hoofdverblijfplaats**. Men moet tijdens de periode van wettelijk verblijf niet alleen een geldig verblijfsrecht hebben in België, maar ook altijd ingeschreven zijn in het Rijksregister (bevolkingsregister, vreemdelingenregister of – in bepaalde gevallen – het wachtregister).

2.1.4. Ononderbroken verblijf

Het wettelijk verblijf en de hoofdverblijfplaats moeten ononderbroken zijn. Dit wil zeggen dat de verzoeker in principe altijd in België moet ingeschreven zijn geweest in de bevol-

kingsregisters op basis van een geldig verblijfsrecht.

Er is één uitzondering: de wet laat toe dat men tijdens maximum zes opeenvolgende maanden én in totaal maximum een vijfde van de vereiste periode van wettelijk verblijf afwezig is van het grondgebied. Twee concrete voorbeelden om dat te verduidelijken:

- ➔ Als een wettelijk verblijf van vijf jaar voor de nationaliteitsverklaring vereist is, mag de verzoeker tijdens deze periode van vijf jaar niet meer dan één jaar in totaal én niet meer dan zes opeenvolgende maanden afwezig zijn geweest van het Belgische grondgebied. Een afwezigheid van zeven opeenvolgende maanden zal bijgevolg een probleem vormen voor de nationaliteitsaanvraag, zelfs als men in totaal minder dan een jaar afwezig is.
- ➔ Als een wettelijk verblijf van tien jaar voor de nationaliteitsverklaring vereist is, mag de verzoeker tijdens deze periode niet meer dan twee jaar in totaal én niet meer dan zes opeenvolgende maanden afwezig zijn geweest.

OPGELET!

De verzoeker moet een afwezigheid van meer dan drie maanden en zijn intentie om terug te keren in principe vóór vertrek melden aan het gemeentebestuur.

Een (tijdelijke) afvoering van ambtswege ("ambtelijke schraping") uit de registers kan in sommige gevallen worden beschouwd als een onderbreking van het verblijf. In dat geval begint de berekening van de periode van wettelijk verblijf opnieuw van nul vanaf de herinschrijving. Mocht de afvoering van ambtswege een vergissing zijn, bijvoorbeeld omdat men wel altijd een adres had, kan er aan de gemeente worden gevraagd om dat recht te zetten.

2.2. Maatschappelijke integratie

De maatschappelijke integratie moet in verschillende procedures tot verkrijging van de nationaliteit via verklaring worden bewezen. De aanvaarde bewijsmiddelen verschillen naargelang de wettelijke basis waarop de nationaliteit wordt gevraagd. In het overzicht hieronder worden per relevante categorie de mogelijkheden opgenomen om de maatschappelijke integratie te bewijzen. Eén van de opgelijste bewijsmogelijkheden is voldoende, het is niet nodig om ze allemaal voor te leggen.

2.2.1. Nationaliteitsverklaring op basis van tewerkstelling in België

- Een diploma of getuigschrift van minstens het niveau **hoger secundair onderwijs**, behaald in één van de drie landstalen in een onderwijsinstelling die is opgericht, erkend of gesubsidieerd door een gemeenschap of van de Koninklijke Militaire School.
- Het bewijs dat men een **inburgeringstraject, onthaaltraject of integratieparcours** heeft gevolgd en daarvoor is geslaagd.

- Het bewijs dat men een **beroepsopleiding** heeft gevolgd. Deze opleiding moet erkend zijn en minimum 400 uur duren.
- Het bewijs dat men tijdens de voorbije 5 jaar onafgebroken heeft gewerkt als **werknemer** en/of als **statutair benoemde** in een overheidsdienst en/of als **zelfstandige** in hoofdberoep. Dat bewijs kan bijvoorbeeld worden geleverd door individuele rekeningen of een attest van het sociaal secretariaat.

2.2.2. Nationaliteitsverklaring op basis van een huwelijk met een Belgische onderdaan of als ouder van een minderjarig Belgisch kind

- Een diploma of getuigschrift van minstens het niveau **hoger secundair onderwijs**, behaald in één van de drie landstalen in een onderwijsinstelling die is opgericht, erkend of gesubsidieerd door een gemeenschap of van de Koninklijke Militaire School.

- Het bewijs dat men een **inburgeringstraject, onthaaltraject of integratieparcours** heeft gevolgd en daarvoor is geslaagd.
- Het bewijs dat men een **beroepsopleiding** heeft gevolgd, in **combinatie met een tewerkstelling** in België.

De beroepsopleiding moet erkend zijn en minimum 400 uur duren. Daarnaast moet men in de vijf jaar onmiddellijk voorafgaand aan de aanvraag:

- a. minstens 234 arbeidsdagen hebben gewerkt als **werknemer** en/of als **statutair benoemde** in overheidsdienst (zie ook punt 2.4.); OF
- b. in het kader van een **zelfstandige beroepsactiviteit in hoofdberoep** tijdens minstens drie kwartalen de verschuldigde sociale kwartaalbijdragen voor zelfstandigen in België hebben betaald.

2.3. Kennis van een landstaal

In de meeste nationaliteitsprocedures voor volwassenen zal men zijn kennis van één van de landstalen moeten bewijzen. Het gaat om kennis van het Duits, Frans of Nederlands, die ten minste gelijk is aan het niveau A2 van het Europees Referentiekader voor Talen, en dat zowel mondeling als schriftelijk.

Het bewijs van maatschappelijke integratie zal ook als bewijs van talenkennis worden aanvaard als beide een voorwaarde zijn voor de nationaliteitsverklaring. In de praktijk kan het evenwel voorvallen dat er toch nog een apart bewijs van talenkennis wordt gevraagd.

Het bewijs van talenkennis kan op zichzelf worden geleverd via:

- ➔ een diploma of getuigschrift van minstens het niveau hoger secundair onderwijs, behaald in één van de landstalen, in een erkende onderwijsinstelling in België of binnen de Europese Unie;
- ➔ het volgen van een erkende beroepsopleiding van minimum 400 uur;

- ➔ het volgen van een inburgeringstraject;
- ➔ onafgebroken hebben gewerkt als werknemer/statutair ambtenaar of als zelfstandige in hoofdberoep tijdens de vijf jaar voor de aanvraag;
- ➔ een taalcertificaat afgegeven door Werkenvoor;
- ➔ een attest afgegeven door VDAB, Forem, Actiris, Bruxelles Formation of Arbeitsamt;
- ➔ een attest afgegeven door een instelling opgericht, erkend of gesubsidieerd door de gemeenschap (bijvoorbeeld attest van slagen behaald in avondonderwijs).

Voor analfabeten voorziet de regelgeving in een uitzondering. Zij hoeven alleen het bewijs van hun mondelinge talenkennis van niveau A2 voor te leggen. Dat geldt alleen wanneer de bevoegde gemeenschapsautoriteit attesteert dat men niet in staat is om de noodzakelijke schriftelijke competenties te verwerven. In Vlaanderen worden deze attesten doorgaans afgeleverd door Ligo. In Franstalig België werd er vooralsnog geen bevoegde autoriteit aangeduid en worden de dossiers geval per geval bekeken.

2.4. Economische participatie

Economische participatie houdt in dat men een bijdrage aan de Belgische economie heeft geleverd. Deze voorwaarde geldt alleen voor de procedure waarbij de verzoeker een wettelijk verblijf van vijf jaar heeft en de nationaliteit vraagt op basis van diens tewerkstelling in België. Het bewijs daarvan kan men op de volgende manieren leveren:

- ➔ Wanneer men tijdens de vijf jaar onmiddellijk voorafgaand aan de aanvraag minstens 468 arbeidsdagen heeft gewerkt **als werknemer en/of als statutair benoemde in een overheidsdienst**, moet men individuele rekeningen voorleggen of attesten van de bevoegde overheidsdienst.
- ➔ Wanneer men een **zelfstandige beroepsactiviteit in hoofdberoep** heeft uitgeoefend in de vijf jaar onmiddellijk voorafgaand aan de aanvraag, moet men een attest voorleggen waaruit blijkt dat men tijdens minstens zes kwartalen de verschuldigde sociale kwartaalbijdragen voor

zelfstandigen in België heeft betaald.

Arbeidsdagen zijn in principe dagen waarop men effectief heeft gewerkt. Sommige dagen worden evenwel **gelijkgesteld** met arbeidsdagen. Het gaat onder meer om:

- ➔ dagen van wettelijke vakantie;
- ➔ feest- en vervangingsdagen;
- ➔ dagen van arbeidsongeschiktheid met gewaarborgd loon;
- ➔ dagen van inhaalrust;
- ➔ dagen van moederschaps-, vaderschaps- of adoptieverlof;
- ➔ dagen van afwezigheid met het oog op het verstrekken van pleegzorg;
- ➔ dagen van staking en *lock-out*;
- ➔ dagen van uitoefening van de functie van rechter in sociale zaken;
- ➔ dagen van tijdelijke werkloosheid.

In het buitenland verrichte arbeid en de in het buitenland gelijkgestelde dagen worden daarentegen niet meegerekend.

Daarnaast wordt ook **deeltijdse arbeid** in aanmerking genomen. De gewerkte uren tellen dan pro-rata

mee voor de berekening van voltijdse arbeidsdagen. Om de berekening te maken, moeten de deeltijdse arbeidsuren worden opgeteld, en vervolgens gedeeld door een zesde van het aantal werkuren per week van een vergelijkbare voltijdse werknemer.

Bijvoorbeeld: een werknemer werkt tijdens 8 weken 19 uur per week. Dat komt neer op een totaal van 152 arbeidsuren ($8 \times 19u$). Als een voltijdse werknemer 38 uur zou werken, zou men dan 152 uren moeten delen door 6,33 (= $1/6$ van 38u). De deeltijdse arbeid voor die 8 weken zou dus gelijkgesteld worden met 24 arbeidsdagen.

Ook een **combinatie van een tewerkstelling met een zelfstandige activiteit** is mogelijk. Indien de verzoeker zowel gewerkt heeft als werknemer als een zelfstandige activiteit heeft uitgeoefend, zal elk kwartaal als zelfstandige meetellen voor 78 arbeidsdagen.

Tot slot kan de duur van een **opleiding** in mindering worden gebracht van het vereiste aantal arbeidsdagen. Het moet wel gaan om een opleiding die werd gevolgd in de vijf jaar onmiddellijk voorafgaand aan de aanvraag,

en een opleiding die werd voltooid. Als men geen diploma of getuigschrift kan voorleggen, zal de duur van de opleiding toch niet worden meegeteld.

De volgende opleidingen komen in aanmerking:

- ➔ Een opleiding die minstens van het niveau is van het hoger secundair onderwijs, gevolgd bij een onderwijsinstelling die is opgericht, erkend of gesubsidieerd door een gemeenschap of bij de Koninklijke Militaire School.
- ➔ Een beroepsopleiding van minimum 400 uur erkend door een bevoegde overheid.

Het aantal arbeidsdagen dat in mindering wordt gebracht verschilt naargelang van het soort gevolgde opleiding. Enkele voorbeelden:

- ➔ Een schooljaar in het secundair onderwijs telt in principe mee voor 182 arbeidsdagen
- ➔ Een voltijds academiejaar in het hoger onderwijs (60 credits) stemt overeen met 236 arbeidsdagen
- ➔ Een beroepsopleiding van 400 uur zal worden gelijkgesteld met 52,5 arbeidsdagen

2.5. Invaliditeit, handicap en pensioengerechtigde leeftijd

Wanneer men niet in staat is om een economische activiteit uit te oefenen, kan men toch nog altijd in aanmerking komen voor de Belgische nationaliteit wanneer men invalide is, een handicap heeft of de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt.

2.5.1. Invaliditeit

Om op de Belgische nationaliteit aanspraak te maken, moet men bewijzen dat men een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft van minstens 66%. Dat kan op verschillende manieren worden bewezen:

- ➔ Een attest van een verzekeringsinstelling dat de blijvende invaliditeit erkent
- ➔ Een attest van de Administratieve Gezondheidsdienst voor statutaire ambtenaren in geval van een vroegtijdige pensionering om gezondheidsredenen
- ➔ Een attest van Fedris of de bevoegde geneeskundige dienst in geval van een arbeidsongeval of beroepsziekte
- ➔ Een vonnis of arrest van een rechtbank waarin de blijvende arbeidsongeschiktheid wordt

erkend. Dat is vooral relevant in geval van een gemeenrechtelijk ongeval.

Het bewijs van de blijvende arbeidsongeschiktheid moet voor de volledige periode van vijf jaar worden geleverd om in aanmerking te komen. Als men bijvoorbeeld alleen voor het laatste jaar een erkenning heeft, zal men voor de vier jaren voordien nog altijd een bewijs van de economische participatie moeten voorleggen.

2.5.2. Handicap

De verzoeker moet het bewijs van zijn handicap leveren door een attest van de FOD Sociale Zekerheid, Directie-generaal Personen met een handicap. Dit attest moet aantonen dat het verdienvermogen is beperkt tot een derde of minder van wat een persoon zonder handicap op de arbeidsmarkt kan verdienen. Men kan dat attest ook bekomen als men geen recht heeft op een tegemoetkoming voor gehandicapten.

De voorwaarde van een handicap wordt alleen beoordeeld op het moment van de aanvraag van de nationaliteit. Het is bijgevolg niet nodig om dat bewijs voor de volledige vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag voor te leggen.

2.5.3. Pensioengerechtigde leeftijd

Deze leeftijd is vastgelegd op 65 jaar.

2.6. Deelname aan het leven van de onthaalgemeenschap

Deze voorwaarde is alleen van toepassing op die aanvragen die gesteund zijn op tien jaar wettig verblijf in België. De verzoeker moet een verklaring indienen waaruit blijkt dat men deelneemt aan het **economische en/of socioculturele leven** van de gemeenschap waarin men woont.

Deel uitmaken van die gemeenschap kan blijken uit een geheel van documenten. Alle mogelijke elementen kunnen in aanmerking worden genomen. Het kan gaan om:

- Werk of opleidingen;
- Vrijwilligerswerk;
- Deelname aan het verenigingsleven;
- Het volgen van een inburgeringstraject;
- Betrokken zijn bij het wijkleven;
- ...

Bewijs van deelname aan het leven van de onthaalgemeenschap is niet hetzelfde als een bewijs van maatschappelijke integratie. Alleen het volgen van een inburgeringstraject zal bijvoorbeeld doorgaans niet voldoende zijn.

2.7. Gewichtige feiten eigen aan de persoon

Een nationaliteitsaanvraag kan altijd worden geweigerd wanneer er sprake is van "gewichtige feiten eigen aan de persoon". De wet geeft een limitatieve lijst van wat als gewichtige feiten eigen aan de persoon kan worden beschouwd:

- De onmogelijkheid om de identiteit of hoofdverblijfplaats van de verzoeker te controleren of zijn identiteit te garanderen. Dat kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer er in het verleden verschillende aliases werden gebruikt en er geen betrouwbare identiteitsdocumenten voorliggen;
- Elke strafrechtelijke veroordeling tot een effectieve gevangenisstraf die voorkomt in het strafregister, tenzij er eeerherstel werd

bekomen. Dat geldt ook wanneer er nog een hangend gerechtelijk onderzoek is naar dergelijke feiten, of een hangend opsporingsonderzoek dat werd geopend in het jaar voorafgaand aan de nationaliteitsverklaring;

- Een definitieve gerechtelijke beslissing dat men het verblijfsrecht heeft verkregen door een schijnhuwelijk, gedwongen huwelijk, schijnsamenwoning of gedwongen wettelijke samenwoning;
- Het feit dat een rechter een definitieve straf voor een vorm van sociale of fiscale fraude heeft opgelegd;
- Aanhanger zijn van een beweging of organisatie die de Staatsveiligheid als gevaarlijk beschouwt, of zich overleveren aan een activiteit die de fundamentele belangen van de staat bedreigt;
- Wanneer men in een situatie verkeert die de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit kan rechtvaardigen. Enkele voorbeelden zijn fraude, strafrechtelijke veroordelingen, tekortschieten in de verplichtingen als Belgisch burger, ...

Alleen deze situaties kunnen in aanmerking komen voor een weigering op grond van gewichtige feiten eigen aan de persoon. Het Openbaar Ministerie is vrij om te kiezen of men deze gewichtige feiten zal invoeren. In de praktijk kan dat erg breed worden ingevuld, en kunnen zelfs meerdere verkeers-overtredingen leiden tot een negatief advies. Een eventuele weigering van de initiële aanvraag kan altijd aan de rechtbank ter controle worden voorgelegd (zie punt 3.2.6.).

3. Hoe een aanvraag voor de Belgische nationaliteit indienen?

De procedure voor het aanvragen van de Belgische nationaliteit verschilt naargelang het gaat om minderjarigen of meerderjarigen, en naargelang er een verklaring wordt afgelegd of de naturalisatieprocedure wordt gevolgd.

3.1. Minderjarigen

Voor minderjarigen zal de nationaliteit in de meeste gevallen automatisch worden toegekend, zonder dat de ouders of voogd bijkomende administratieve stappen moeten ondernemen bij de gemeente of de diplomatieke post. De gemeente of de diplomatieke post moet wel nagaan of de voorwaarden voor de toekenning van de nationaliteit vervuld zijn. Daardoor is het mogelijk dat bepaalde documenten of inlichtingen worden gevraagd, zoals met betrekking tot het uitoefenen van het ouderlijk gezag als daar twijfel over zou bestaan.

De nationaliteitsverwerving van minderjarigen is altijd gratis.

Hieronder zullen er drie specifieke gevallen meer in detail worden besproken.

3.1.1. Minderjarigen die geboren worden in België en die staatloos zijn (art. 10, §2 WBN)

In deze gevallen moet de ambtenaar van de burgerlijke stand bepalen of het kind dat in België geboren werd effectief staatloos is. Daarvoor kan het aangewezen zijn om als ouder al bepaalde documenten voor te leggen, bijvoorbeeld het bewijs dat je zelf erkend werd als staatloos of een attest van de ambassade dat je niet wordt beschouwd als onderdaan.

Als het mogelijk is om de nationaliteit van een van de ouders aan het kind door te geven via de diplomatieke of consulaire overheden, wordt er verwacht dat deze stappen worden gezet en zal het kind de Belgische nationaliteit niet verwerven.

3.1.2. Het afleggen van een verklaring binnen de vijf jaar na de geboorte of adoptie (art. 8, §1, 2° b) en art. 9, §1, 2° b) WBN)

Kinderen die in het buitenland worden geboren uit een Belgische ouder die zelf niet in België is geboren kunnen toch de Belgische nationaliteit verwerven als de ouder daarvoor een verklaring aflegt voor het kind vijf jaar oud is (of binnen de vijf jaar na de adoptie, zolang het kind nog altijd minderjarig is).

Het is in principe de Belgische ouder die deze verklaring moet afleggen, ofwel bij de ambtenaar van de burgerlijke stand (als deze in België woont), ofwel bij de bevoegde Belgische diplomatieke post (als deze in het buitenland woont). De ouder kan eventueel wel een volmacht geven aan iemand anders. Bovendien geldt een bijzondere regeling als de Belgische ouder overlijdt binnen de termijn van vijf jaar om de verklaring af te leggen.

Als deze termijn van vijf jaar verstreken is, kan de verklaring niet meer worden afgelegd. Als er goede redenen zijn waarom de termijn werd gemist, kan er alleen nog aan de familierechtbank worden gevraagd om de termijn

te verlengen. Daarvoor wordt er beter een beroep gedaan op een gespecialiseerde advocaat.

3.1.3. Het afleggen van een verklaring voor het kind twaalf jaar wordt (art. 11bis WBN)

Deze mogelijkheid bestaat voor kinderen die in België worden geboren bij wie geen van beide ouders in België geboren is of over de Belgische nationaliteit beschikt. De ouders kunnen een verklaring afleggen bij de ambtenaar van de burgerlijke stand om de Belgische nationaliteit toe te kennen aan het kind als alle voorwaarden vervuld zijn.

In principe moeten de beide ouders samen de verklaring afleggen. Daarop zijn er enkele beperkte uitzonderingen:

- ➔ De afstamming staat maar vast ten aanzien van een van de ouders, of het kind is maar door één persoon geadopteerd;
- ➔ Een van de ouders is overleden;
- ➔ Een van de ouders verkeert in de onmogelijkheid om zijn wil te kennen te geven;
- ➔ Een van de ouders is afwezig verklaard;
- ➔ Een van de ouders heeft zijn hoofdverblijfplaats niet meer in

België, maar stemt in met de toekenning van de Belgische nationaliteit. Dat geldt ook wanneer één van de ouders zijn hoofdverblijfplaats nooit in België heeft gehad.

3.2. Het afleggen van een nationaliteitsverklaring door meerderjarigen

3.2.1. Hoeveel kost de procedure?

Vooraleer de verzoeker zijn aanvraag indient, moet hij een registratierecht van 1.000 euro betalen. Dat bedrag wordt elk jaar op 1 januari geïndexeerd en naar boven afgerond. Sinds 1 januari 2026 bedraagt het registratierecht 1.030 euro. Om te bepalen welk bedrag van toepassing is voor de aanvraag wordt het moment van betaling in aanmerking genomen, en niet het moment van de indiening van de aanvraag.

Het registratierecht kan online worden betaald via MyMinfin of fysiek in een kantoor Rechtszekerheid van de FOD Financiën. Men ontvangt in deze beide gevallen een kwijting die geldt als bewijs van betaling.

3.2.2. Waar moet de verzoeker zijn aanvraag indienen?

De verzoeker dient de aanvraag in bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente waar men zijn hoofdverblijfplaats heeft. Dat gebeurt door het schrijven en ondertekenen van de boodschap: "Ik verklaar Belgisch staatsburger te willen worden en de Grondwet, de wetten van het Belgische volk en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden na te zullen leven". Men kan ook een bijzondere en authentieke volmacht geven aan iemand anders om de verklaring af te leggen.

3.2.3. Welke documenten moeten er worden voorgelegd?

Er zijn meerdere documenten nodig voor het afleggen van een nationaliteitsverklaring:

Geboorteakte

Er moet altijd een eensluidend afschrift van de geboorteakte worden voorgelegd (geen uittreksel). Indien nodig moet dat ook gelegaliseerd en beëdigd vertaald zijn. Het hoeft in principe geen recente geboorteakte te zijn.

Als het onmogelijk is om een geboorteakte te verkrijgen, kan er ook een document ter vervanging van de geboorteakte worden voorgelegd. Het gaat om:

- Een geboorteattest, afgegeven door de diplomatieke overheden van het geboorteland. Dat is alleen mogelijk voor personen die geboren zijn in Afghanistan, Zuid-Soedan, Somalië of de enclave Cabinda (Angola);
- Een akte van bekendheid, opgesteld door de vrederechter en gehomologeerd door de familierechtbank. Er zijn twee getuigen nodig voor deze procedure;
- Een beëdigde verklaring, toegestaan door de familierechtbank;
- Een vonnis van de familierechtbank ter vervanging van de geboorteakte.

Behalve voor de eerste categorie moet er altijd worden aangetoond dat het onmogelijk is of bijzonder moeilijk om een geboorteakte te bekomen. Dat mag op elke mogelijke manier. De hoge prijs van een reis naar het land van herkomst zal evenwel doorgaans niet voldoende zijn.

In België erkende vluchtelingen kunnen een geboorteattest van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gebruiken.

Betalingsbewijs registratierechten

Dit is de kwijting die men ontvangt na het betalen van de registratierechten.

Een getuigschrift van verblijfplaats met overzicht van adressen

Dit zal de gemeente in principe zelf uit het Rijksregister halen en toevoegen aan de aanvraag.

Het bewijs dat alle voorwaarden voor de nationaliteit zijn vervuld

Het gaat om het ononderbroken wettelijk verblijf, het verblijfsrecht van onbepaalde duur en, afhankelijk van het geval, de maatschappelijke integratie, talenkennis, deelname aan de onthaalgemeenschap en/of economische participatie.

Het bewijs van het wettelijk verblijf zal doorgaans door de gemeente uit het Rijksregister worden gehaald en worden toegevoegd aan de aanvraag.

3.2.4. Opschorting van de procedure bij probleem met naam, voornaam of geboortedatum

Het is belangrijk dat de (schrijfwijze van de) naam, voornaam en geboortedatum van de verzoeker in alle Belgische registers en op alle voorgelegde documenten identiek zijn. Als dat niet het geval is, wordt de procedure opgeschort tot de persoonsgegevens overal hetzelfde zijn.

3.2.5. Ontvankelijkheid van de aanvraag

De ambtenaar van de burgerlijke stand moet binnen de dertig werkdagen na het afleggen van de verklaring onderzoeken of die volledig is.

Als de aanvraag volledig is en het registratierecht betaald is, levert de ambtenaar een ontvangstbewijs af.

Als de ambtenaar meent dat de aanvraag onvolledig is, duidt hij op een formulier de documenten aan die ontbreken. De verzoeker heeft twee maanden de tijd om de aanvraag te vervolledigen. Als de ontbrekende stukken niet op tijd worden aangeleverd, zal de ambtenaar de aanvraag onontvankelijk verklaren. Deze beslissing kan worden aangevochten voor

de Raad van State. Daarvoor wordt er beter een beroep gedaan op een gespecialiseerde advocaat.

OPGELET!

De aanvraag zal automatisch onontvankelijk worden verklaard als men het betalingsbewijs van het registratierecht niet kan voorleggen. Alle andere documenten kunnen op een later moment worden toegevoegd, maar het registratierecht moet altijd betaald zijn vóór het afleggen van de verklaring.

Het ontvangstbewijs of een onontvankelijkheidsbeslissing moet worden afgeleverd binnen de 35 werkdagen na het afleggen van de verklaring, of binnen de 15 werkdagen na het verstrijken van de bijkomende termijn van twee maanden om het dossier te vervolledigen. Als de verzoeker binnen deze termijn geen beslissing ontvangt, wordt de verklaring automatisch geacht volledig te zijn.

.....

3.2.6. Onderzoek van de aanvraag

De ambtenaar van de burgerlijke stand moet het dossier binnen de vijf werkdagen na de afgifte van het ontvangstbewijs bezorgen aan de procureur des Konings, de Dienst Vreemdelingenzaken en de Staatsveiligheid.

De procureur des Konings geeft een ontvangstbewijs en moet vervolgens binnen de vier maanden een bindend advies overmaken aan de ambtenaar van de burgerlijke stand. Als de ambtenaar van de burgerlijke stand het dossier niet snel genoeg doorstuurt – meer dan drie maanden na de datum vermeld op het ontvangstbewijs – wordt deze termijn verlengd met een maand te rekenen vanaf de overzending van het dossier aan de procureur des Konings.

De procureur des Konings heeft vervolgens 3 mogelijkheden:

→ Attest “geen negatief advies”

Als de procureur des Konings oordeelt dat hij geen negatief advies moet uitbrengen, stuurt hij een attest naar de ambtenaar van de burgerlijke stand met de melding dat er geen reden voor een negatief advies is. In dat geval wordt de nationaliteitsaanvraag aanvaard.

→ Negatief advies

De procureur des Konings kan een negatief advies uitbrengen over het toekennen van de nationaliteit omwille van gewichtige feiten eigen aan de persoon of omdat hij meent dat de voorwaarden voor het verkrijgen van de nationaliteit niet zijn vervuld. In dat geval wordt de Belgische nationaliteit geweigerd.

De verzoeker kan deze weigeringsbeslissing aanvechten voor de rechtbank van eerste aanleg. Daarvoor moet de verzoeker een aangetekende brief sturen naar de ambtenaar van de burgerlijke stand waar hij zijn verklaring heeft afgelegd, en dat binnen de vijftien dagen na de ontvangst van de weigeringsbeslissing. In deze brief moet hij de ambtenaar vragen om zijn dossier aan de bevoegde rechtbank van eerste aanleg over te maken.

→ Geen reactie

Wanneer de procureur des Konings na het verlopen van de termijn geen advies heeft uitgebracht, wordt de nationaliteitsverklaring automatisch aanvaard. Ze moet dan in de registers worden ingeschreven.

Daarop is er maar één uitzondering: als de ambtenaar van de burgerlijke stand het dossier nooit aan de procureur des Konings heeft overgemaakt, wordt de Belgische nationaliteit toch niet toegekend. In dat geval moet de ambtenaar van de burgerlijke stand de verzoeker daarvan op de hoogte brengen.

De verzoeker kan daartegen beroep aantekenen bij de rechtbank van eerste aanleg, eveneens binnen de vijftien dagen via een aangetekende brief aan de ambtenaar van de burgerlijke stand, met de vraag om het dossier aan de bevoegde rechtbank van eerste aanleg over te zenden.

OPGELET!

Een nationaliteitsverklaring wordt in principe alleen onderzocht op basis van de wettelijke bepaling waarop deze wordt ingediend. Als de verzoeker een aanvraag wil indienen op grond van tien jaar wettig verblijf, bijvoorbeeld omdat men onvoldoende dagen gewerkt heeft, is het dus belangrijk dat deze ook zo wordt geregistreerd bij de gemeente. Als de verklaring wordt geregistreerd

op basis van vijf jaar verblijf en tewerkstelling, zal de aanvraag niet automatisch worden geherkwalificeerd en riskeert men een negatieve beslissing als men niet aan die voorwaarden voldoet.

.....

3.3. Naturalisatieprocedure

3.3.1. Hoeveel kost de procedure?

Vooraleer de verzoeker zijn aanvraag indient, moet hij een registratierecht van 1.000 euro betalen. Dat bedrag wordt elk jaar op 1 januari geïndexeerd en naar boven afgerond. Sinds 1 januari 2026 bedraagt het registratierecht 1.030 euro. Om te bepalen welk bedrag van toepassing is voor de aanvraag wordt het moment van betaling in aanmerking genomen, en niet het moment van de indiening van de aanvraag.

Erkende staatlozen die de naturalisatieprocedure opstarten betalen maar een bedrag van 150 euro, dat eveneens jaarlijks wordt geïndexeerd.

Het registratierecht kan online worden betaald via MyMinfin of fysiek in een kantoor Rechtszekerheid van de FOD Financiën. Men ontvangt in de beide gevallen een kwijting die geldt als bewijs van betaling.

3.3.2. Waar moet de verzoeker zijn aanvraag indienen?

De verzoeker heeft de keuze. Hij kan de aanvraag indienen bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente waar hij zijn hoofdverblijfplaats heeft of rechtstreeks bij de Kamer van volksvertegenwoordigers. In beide gevallen moet hij de aanvraag indienen aan de hand van een aanvraagformulier dat men bij het gemeentebestuur kan opvragen. Op het formulier moet de volgende boodschap worden geschreven en ondertekend: "Ik verklaar Belgisch staatsburger te willen worden en de Grondwet, de wetten van het Belgische volk en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden na te zullen leven".

3.3.3. Welke documenten moeten er worden voorgelegd?

Er zijn meerdere documenten nodig voor een naturalisatieprocedure:

- ➔ Een geboorteakte (zie punt 3.2.3)
- ➔ Betalingsbewijs registratierechten (zie punt 3.2.3)

- ➔ Een getuigschrift van verblijfplaats met overzicht van adressen

Als de verzoeker is ingeschreven in het Rijksregister, zal de gemeente of de Naturalisatiecommissie het dossier zelf aanvullen met dit bewijsstuk.

- ➔ Een nota met de redenen waarom het voor de verzoeker zo goed als onmogelijk is om een nationaliteitsverklaring af te leggen

Een naturalisatie kan alleen worden gevraagd als de procedure van een nationaliteitsverklaring niet mogelijk is.

- ➔ Het bewijs dat alle voorwaarden zijn vervuld

Elk naturalisatieverzoek moet het bewijs bevatten van wettelijk verblijf en onbeperkt verblijf op het moment van de aanvraag.

Staatlozen moeten daarnaast ook het bewijs leveren van:

- ➔ een wettelijk verblijf tijdens minstens twee jaar: als de verzoeker is ingeschreven in het Rijksregister, zal de gemeen-

te of de Naturalisatiecommissie het dossier zelf aanvullen met de nodige bewijsstukken;

- ➔ het vonnis waarin men officieel erkend werd als staatloze door de Belgische rechtbank.

Personen die buitengewone verdiensten voor België hebben moeten dat als volgt bewijzen:

- ➔ Buitengewone verdiensten op wetenschappelijk vlak:
 - ▶ een doctoraatstitel;
- ➔ Buitengewone verdiensten op sportief vlak:
 - ▶ bewijs dat men de selectiecriteria voor een Europees of wereldkampioenschap of de Olympische Spelen heeft behaald, of
 - ▶ bewijs dat de betrokken sportfederatie meent dat men een meerwaarde kan betekenen in het kader van (de voorrondes van) een Europees of wereldkampioenschap of de Olympische Spelen;
- ➔ Buitengewone verdiensten op sociocultureel vlak:
 - ▶ bewijs dat men de eindselectie van een internationale cultuurwedstrijd heeft gehaald of

- ▶ bewijs dat men internationaal wordt geprezen om zijn verdiensten op cultureel vlak of om zijn sociale en maatschappelijke inzet.

Daarnaast kunnen om het even welke documenten worden toegevoegd om het naturalisatiedossier te ondersteunen. Integratie en kennis van één van de landstalen vormen belangrijke elementen die worden meegenomen door de commissie die beslist. Het verdient dus aanbeveling om alle nuttige documenten daarover toe te voegen en toe te lichten in de aanvraag.

3.3.4. Opschorting van de procedure bij probleem met naam en voornaam

Het is belangrijk dat de naam en de voornaam van de verzoeker in alle Belgische registers en op alle voorgelegde documenten (qua schrijfwijze) identiek zijn. Als dat niet het geval is, wordt de procedure opgeschort tot de persoonsgegevens overal hetzelfde zijn.

3.3.5. Ontvankelijkheid van de aanvraag

De ambtenaar van de burgerlijke stand of de Kamer van volksvertegen-

woordigers – afhankelijk van waar de aanvraag wordt ingediend – zal een ontvangstbewijs afleveren als het dossier volledig is en de registratierechten werden betaald.

3.3.6. Onderzoek van de aanvraag

Als de aanvraag bij het gemeentebestuur wordt ingediend, stuurt de ambtenaar van de burgerlijke stand die binnen de vijftien dagen door naar de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Als het dossier volledig is, levert de Kamer van volksvertegenwoordigers een ontvangstbewijs af. Het dossier wordt binnen de vijf werkdagen doorgestuurd naar de procureur des Konings, de Dienst Vreemdelingenzaken en de Staatsveiligheid. Zij bevestigen allen de ontvangst en hebben vervolgens vier maanden de tijd om een advies uit te brengen. Als de Kamer van volksvertegenwoordigers het dossier te laat overmaakt – meer dan drie maanden vanaf dit ontvangstbewijs – wordt deze termijn met een maand verlengd te rekenen vanaf de verzending van het dossier aan de drie instanties.

Als na het verstrijken van vier maanden of na een eventuele verlenging de procureur des Konings, de

Dienst Vreemdelingenzaken of de Staatsveiligheid geen advies heeft uitgebracht, wordt dat als een positief advies beschouwd.

Integenstelling tot wat bij een nationaliteitsverklaring het geval is, is het advies van de procureur des Konings niet bindend. De Naturalisatiecommissie van de Kamer van volksvertegenwoordigers beslist autonoom over het verlenen van de naturalisatie, volgens hun reglement. Er is geen bindende termijn waarbinnen de Kamer van volksvertegenwoordigers over de naturalisatie moet beslissen. In de praktijk kan het meerdere jaren duren om een beslissing te krijgen.

Als de naturalisatie wordt toegekend neemt dat de vorm aan van een wet die gepubliceerd wordt in het Belgisch Staatsblad. Vanaf de dag van publicatie is men Belg.

Als men het verblijfsrecht tijdens de looptijd van de naturalisatieprocedure verliest, vervalt deze automatisch.

3.3.7. Rechtsmiddelen

Het is niet mogelijk om in beroep te gaan tegen een afwijzing van een naturalisatieaanvraag door de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Belg worden

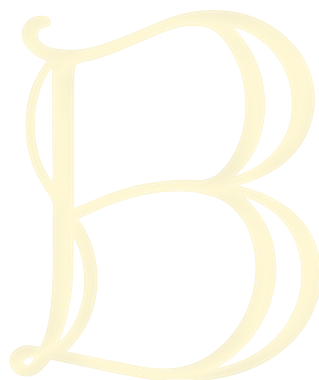
Procedures om de nationaliteit te verwerven

Auteur: Myria (Federaal Migratiecentrum)

Vertaling: DC Languages

Grafisch concept en opmaak: Polygraph'

Verantwoordelijk uitgever: Koen Dewulf

Cette publication est aussi disponible en français.

U kunt deze publicatie downloaden op de website van Myria: www.myria.be.

Myria moedigt de verspreiding van kennis aan, maar dringt aan op respect voor de samenstellers en auteurs van alle bijdragen in deze publicatie. Deze als informatiebron gebruiken is alleen toegestaan mits de auteur en de bron worden vermeld. De auteursrechtelijk beschermde elementen geheel of gedeeltelijk reproduceren, verkopen, publiceren, aanpassen mag alleen met de schriftelijke toelating van Myria.

Een fout gezien?

Meld het via myria@myria.be!

Met de steun van de Nationale Loterij

Brussel, juni 2026

Myria

Victor Hortaplein 40
B-1060 Brussel

myria@myria.be

T +32 (0)2 212 30 00

<https://www.myria.be/nl/contact>

- @MyriaBe
- @myria.be
- www.facebook.com/MyriaBe
- [https://be.linkedin.com/company/
myria-centre-federal-migration-federaal-migratie-centrum](https://be.linkedin.com/company/myria-centre-federal-migration-federaal-migratie-centrum)

Juridische telefonische permanentie

 0800 14 912

MYRIA
Federaal Migratiecentrum